

minister ved sin Gruppering gjorde en stor Fejl, da han flyttede Ædruelighedslovgivningen fra Indenrigsministeriet, hvor den havde hørt hjemme i lang Tid, til Erhvervsministeriet. Jeg vil derfor bede den højtærede Statsminister om at overveje at føre Ædruelighedslovgivningen tilbage til Indenrigsministeriet, under hvis sociale Omraade den naturligt hører hjemme.

Det ærede Medlem Hr. Pitzners Bemærkninger angaaende Finanslovens Rensning kan naturligvis for saa vidt være berettigede, som det kan være naturligt og rimeligt, at man, naar man igennem en lang Periode Aar efter Aar har vedtaget Finanslove, en Gang optager den samlede Finanslov til alvorligt Gennemsyn. Jeg forstaa ogsaa, at den ærede Ordfører for de Konservative mente, at det var en naturlig Opgave for Regeringen at foretage en saadan Undersøgelse ved Fremlæggelsen af Finansloven. Hvad jeg dog meget vil fraraade, er, at man kommer ind paa den Betragtning, som er kommet til Orde i det ærede Medlem Hr. Willesens Udtalelser, at det ikke er en naturlig Opgave for et Statssamfund at støtte private Virksomheder, som gør Nytte, og at denne Betragtning skulde blive vejledende eller endelig afgørende ved en Regerings Undersøgelse og Rensning af Finansloven. Jeg tror, at i mange Henseender vil netop den Omstændighed, at det samlede Statssamfund yder virksom Støtte til private Bestræbelser, som er i det samlede Samfunds Interesse, være en særdeles god Anvendelse af det samlede Statssamfunds Indtægter. Derfor er det ogsaa min Mening, at de Konservative ser forkert, naar de mener, at man bør stryge alle mulige Rejseunderstøttelser, som overhovedet gives til alle Stænder, Klasser og Grupper indenfor Samfundet.

Hvad Bevillingen paa dette Budget angaar, tror jeg, det er en rimelig Nedsættelse, som er foreslaaet af det foregaaende og det nuværende Ministerium tilsammen, og at man ved at stemme for denne samlede Nedsættelse handler rigtigt overfor den Opgave, vi i Øjeblikket har, medens man vilde handle uforstandigt, hvis man fulgte de Konservative i med eet Slag at stryge hele denne og en hel Række andre nyttige Rejseunderstøttelser.

Jeg maa altsaa stadig anbefale ærede Medlemmer at stemme mod Underændringsforslag Nr. 96 og for Ændringsforslag Nr. 95.

Willesen: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelse om, at Staten

burde støtte, hvad der var af samfundsnyttig Betydning, kan jeg ikke se rettere end, at det saa vil blive saare vanskeligt at trække Grænserne. Thi hvis Staten skal støtte al Virksomhed, som er til Nytte for Samfundet, kommer det vist til at ligge selv over dens Evner.

Stauning: Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Pitzner, hævder han den Opfattelse, at de her omstridte Rejseunderstøttelser i sin Tid er kommet ind som Venlighed mod enkelte Personer eller enkelte Befolkningsdele. Det kan jeg absolut ikke erkende, i hvert Fald ikke for den Dels Vedkommende, som mit Parti maatte have Medansvaret for. Vi fra vor Side har virkelig haft den Opfattelse, at man ved saadanne Bevillinger bidrog til at ophjelpe Haandværkerhverv eller Handelserhverv eller andre Erhverv gennem den Dygtiggørelse, som vi haabede Medlemmerne opnaaede gennem disse Rejser og Studier paa fremmede Steder. Hvis det ærede Medlem derfor har noget alvorligt Hold for sin Paastand om, at de skyldes Venlighed, der er ydet enkelte Personer, vil han tjene os alle i at sige, hvem der har indført dette Venlighedsprincip paa Finanslovene. Den Regering, som jeg har haft den Ære at have med at gøre, har ikke anlagt dette Princip ved sin Tilbedeling af Rejseunderstøttelser o. s. v., men det er muligt, at det ærede Medlem, som jo har været Parthaver i et Regeringsparti tidligere, har Erfaringer i anden Retning: at det virkelig er Gunstbevisninger, man har uddelt nu og da, naar man har opført Bevillinger til Rejseunderstøttelser og deslige.

Maa jeg i Anledning af, at Spørgsmaalet om Ædruelighedslovgivning er rejst af det ærede Medlem Hr. Rode som en Henstilling til Statsministeren, faa Lov til at gøre den modsatte Henstilling, nemlig at man ikke følger det ærede Medlem Hr. Rode i at foretage en Tilbageføring af Beværterersager til et andet Ministerium. De er med velberaad Hu henlagt under det Ministerium, der i øvrigt beskæftiger sig med Byerhvervenes Anliggender, og jeg ser ikke, at det at leje Hotelværelser ud eller servere Mad og Drikke for Folk ikke skulde være et Erhverv, der var ligeberettiget med alle de andre Erhverv, hvis Anliggender behandles i det Ministerium, der har med Erhvervenes Sager at gøre. Det var Begrundelsen for Flytningen, og den synes jeg fremdeles er til Stede. At de særlige Lovgivningsspørgsmaal om Ædruelighedens Fremme henligger andre Steder,